

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: T. M.,
trvale bytem
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2017, č.j. 891 023 4102/315-PZA

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 7. 2017, č.j. 891023 4102/315-PZA se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků s e n e p ř i z n á v á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 28. 8. 2017 žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2017 (vypraveného dne 27. 7. 2017), č.j. 891 023 4102/315-PZA (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2017, č.j. R-29. 5. 2017-426/891 023 4102 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci přiznán ode dne 29. 9. 2016 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) ve výši 3 365 Kč. Dále bylo rozhodnuto o valorizacích od ledna 2017 (zvýšení základní výměry a procentní výměry), takže celkem náleží žalobci od tohoto data 3496 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

3. V napadeném rozhodnutí žalovaná shrnula obsah podaných námitek a dále přezkoumala v plném rozsahu prvostupňové rozhodnutí.
4. Žalovaná odkázala na ustanovení § 41 odst. 2 ZDP ve spojení s ustanovením § 33 odst. 3 věty druhé a třetí ZDP, jakož i na ustanovení § 41 odst. 4 ZDP. Vzhledem k tomu, že žalobce získal do dne vzniku nároku 31 let doby pojištění včetně dopočtené doby po snížení o náhradní dobu pojištění, činí podle § 41 odst. 2 písm. c) ZDP výše procentní výměry do vzniku nároku 46,50 % výpočtového základu měsíčně (tj. 31 celých roků x 1,5).
5. Dále žalovaná shrnula způsob výpočtu osobního vyměřovacího základu a způsob výpočtu procentní výměry (925 Kč), jakož i zvýšení důchodu od splátky za leden 2017.
6. K námitkám žalobce, v nichž požadoval výpočet důchodu tzv. ochranným způsobem, neboť žalobci ještě není 28 let (narozen ...), žalovaná uvedla, že podle § 42 odst. 3 ZDP žalobci nemůže být přiznána procentní výměra invalidního důchodu. Žalobce sice splnil zdravotní podmínku, neboť byl uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně ode dne 29. 9. 2016 podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. c) ZDP, nicméně nesplnil podmínku pokryté doby pojištění (2008 – 2015) ani ve směru, že doba, která není kryta dobou pojištění, by byla kratší než jeden rok. Konkrétně se jedná u žalobce např. o období ode dne 16. 9. 2010 do 1. 3. 2012, což představuje 530 dnů (1 rok a 165 dnů). Toto období je delší než jeden rok a není kryto dobou pojištění, takže zákonné podmínky pro procentní výměru invalidního důchodu podle ustanovení § 42 odst. 3 ZDP žalobce nesplnil.
7. Žalovaná dále podotkla, že do výpočtu důchodu nemůže nijak zasáhnout a jeho výši ovlivnit. Výše důchodu je odvislá od počtu let, kdy byl pojištěnec výdělečně činný, případně byl důchodově pojištěn z jiného důvodu a rovněž od výše příjmů, které dosahoval.
8. Z uvedených důvodů žalovaná námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

III. Žaloba

9. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nesprávné z následujících důvodů. Uvedl, že nesouhlasí se závěrem žalované, že nesplnil zákonné podmínky pro procentní výměru invalidního důchodu podle ustanovení § 42 odst. 3 ZDP. Žalobce tvrdí, že v období od 30. 9. 2010 do 29. 2. 2012 byl veden v evidenci krajské pobočky Úřadu

práce ČR jako uchazeč o zaměstnání, a proto nekrytá doba činí pouze 14 dnů (ode dne 16. 9. 2010 do 29. 9. 2010).

10. Dále poukázal na to, že kromě zmíněného období není kryto pojištěním ještě období ode dne 1. 1. 2015 do dne 31. 7. 2015 (212 dnů), kdy žalobce pracoval u České pošty na dohodu o provedení práce, a nemohl tedy být veden v evidenci Úřadu práce, protože měl příjem vyšší než je polovina minimální mzdy. Dále v období ode dne 1. 6. 2016 do dne 28. 9. 2016 (120 dnů) byl ode dne 28. 6. 2016 hospitalizován v Psychiatrické nemocnici v Kroměříži a do tohoto dne pracoval na dohodu o pracovní činnosti u České pošty s příjmem nižším než 2500 Kč.
11. Z uvedeného přehledu dob pojištění vyplývá, že součet těchto nekrytých dob činí celkem 346 dnů, což je méně než jeden rok.
12. Proto žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

13. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula obsah napadeného rozhodnutí a relevantní právní úpravy.
14. Namítá-li žalobce, že v období od 30. 9. 2010 do 29. 2. 2012 byl veden v evidenci Úřadu práce ČR jako uchazeč o zaměstnání a veškerá doba evidence by se tak měla považovat za dobu krytou pojištěním, pak žalovaná odkazuje na ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP, podle něhož pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky - krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné.
15. Součástí spisové dokumentace žalobce je potvrzení o dobách vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Brně ze dne 12. 12. 2016, č. j. VYB-6417/2016-B2, v němž jsou uvedena období vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání. Jedná se o období od 30. 9. 2010 do 29. 9. 2012 (nebyla poskytována ani podpora v nezaměstnanosti, ani podpora při

rekvalifikaci), dále od 1. 4. 2012 do 10. 6. 2012 (nebyla poskytována ani podpora v nezaměstnanosti, ani podpora při rekvalifikaci), a dále od 11. 8. 2012 do 31. 8. 2014 (nebyla poskytována ani podpora v nezaměstnanosti, byla poskytována podpora při rekvalifikaci v době od 15. 7. 2013 do 5. 8. 2013).

16. Vzhledem ke znění ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP a skutečností uvedeným úřadem práce tak nelze přisvědčit námitce žalobce, že doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je automaticky považována za dobu pojištění. Z potvrzení úřadu práce totiž zcela jasně vyplývá, že v uvedených obdobích, tj. v rozmezí od 30. 9. 2010 do 31. 8. 2014, byla žalobci vyplacena podpora při rekvalifikaci pouze v době od 15. 7. 2013 do 5. 8. 2013.
17. Aby mohla být plně zhodnocena doba, po kterou byl žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání, tedy v celé délce od 30. 9. 2010 do 31. 8. 2014 (resp. pouze doba této evidence, neboť žalobce současně v mezidobí vykonával i pracovní poměr na podkladě dohody o pracovní činnosti), musela by mu být po celou dobu poskytována podpora v nezaměstnanosti, či podpora při rekvalifikaci, což neodpovídá skutečnosti. Žalovaná proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že na dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je nutno automaticky pohlížet jako na dobu považovanou za dobu pojištění.
18. Žalobce se domáhá, aby při výpočtu výše invalidního důchodu žalovaná postupovala tzv. ochranným způsobem podle ustanovení § 42 odst. 3 ZDP. Ze všeho shora uvedeného má však žalovaná za zcela prokázané, že doba, která není krytá dobou pojištění, je v předmětné věci delší jednoho roku a podmínky pro aplikaci ustanovení § 42 odst. 3 ZDP tak naplněny nebyly.
19. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvá na závěrech napadeného rozhodnutí a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

V. Replika žalobce

20. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 15. 2. 2018 uvedl, že nesouhlasí se stěžejním argumentem žalované, že doba nekrytá pojištěním v jeho případě činí jeden rok. Odkázal přitom na výklad § 42 odst. 3 ZDP poskytnutý důchodovou poradnou.
21. Podle uvedeného výkladu podle názoru žalobce platí, že pro účely tzv. ochranného výpočtu invalidního důchodu zákon neomezuje dobu evidence na Úřadu práce a nelze tak přihlížet ke znění ustanovení § 5 ZDP.
22. Proto žalobce dále trvá na tom, aby výpočet výše jeho invalidního důchodu byl proveden tzv. ochranným způsobem ve smyslu § 42 ZDP.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků ve stanovené lhůtě neprojevil svůj nesouhlas s tímto postupem. Krajský soud navíc neshledal nařízení jednání v posuzované věci za potřebné.

24. Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d) a odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
25. Krajský soud vycházel při posouzení věci ze skutkového stavu zjištěného žalovanou podle **správního spisu**. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vyškově (dále jen „OSSZ Vyškov“) byl žalobce uznán invalidním ve třetím stupni invalidity s mírou poklesu pracovní schopnosti 75 % ode dne 29. 9. 2016. Podle potvrzení Úřadu práce ČR ze dne 12. 12. 2016 o dobách vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání žalobce byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání ode dne 30. 9. 2010 do 29. 2. 2012 (celkem 578 dnů), a zároveň mu nebyla podpora v nezaměstnanosti ani podpora v rekvalifikaci poskytována. Dále byl žalobce veden v evidenci uchazečů o zaměstnání ode dne 1. 4. 2012 do dne 10. 6. 2012, kdy mu podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci rovněž nebyla poskytována. V období ode dne 11. 8. 2012 do 31. 8. 2014 byl rovněž veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, podpora v nezaměstnanosti mu nebyla poskytována a podpora při rekvalifikaci mu byla poskytována v době ode dne 15. 7. 2013 do 5. 8. 2013.
26. Podle osobního listu důchodového pojištění připojeného k prvostupňovému rozhodnutí bylo žalobci započteno v období 30. 9. 2010 do 29. 2. 2012 v období 1. 1. 2010 až 15. 9. 2010 celkem 258 dnů jako vyloučená doba z titulu studia, dále ode dne 1. 3. 2012 do dne 31. 3. 2012 celkem 31 dnů doby pojištění. Doba od 1. 1. 2015 do dne 31. 7. 2015 není vedena jako doba pojištění ani náhradní doba. Ode dne 1. 8. 2015 je vedena již doba pojištění. Doba pojištění v roce 2016 je vedena až k datu 31. 5. 2016, přičemž doba ode dne 1. 6. 2016 až do 28. 9. 2016 není vedena ani jako doba pojištění, ani náhradní doba. Ode dne 29. 9. 2016 se uvádí již tzv. dopočtená doba pojištění v délce 9852 dnů.
27. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí poukázala žalovaná na to, že dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci, lze hodnotit před dovršením věku 55 let nejvýše v rozsahu jednoho roku před vznikem nároku na důchod. Podle ustanovení § 40 odst. 3 ZDP se pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za dobu pojištění též doba studia ode dne 1. 9. 2005 do 22. 10. 2007. Procentní výměra invalidního důchodu byla stanovena procentní sazbou z výpočtového základu, tedy za každý rok pojištění 1,5% výpočtového základu (za 31 roků doby pojištění 46,50 % výpočtového základu).
28. Po důkladném posouzení věci krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná** a napadené rozhodnutí je třeba zrušit, a to z následujících důvodů.
29. Krajský soud úvodem svého právního hodnocení předesílá, že mezi účastníky není sporné vymezení samotných dob, které žalobce dosáhl a které jsou dokumentovány

ve správním spisu, nýbrž kvalifikace těchto dob za účelem rozhodnutí o výši invalidního důchodu žalobce, konkrétně způsobu výpočtu jeho procentní výměry. Předmětem sporu v posuzované věci je otázka, jakým způsobem měla žalovaná nakládat s dobou vedení žalobce v evidenci uchazeče o zaměstnání v období od 30. 9. 2010 do 29. 2. 2012, neboť podle názoru žalobce měla být tato doba hodnocena jako doba pojištění bez ohledu na to, zda zároveň žalobce pobíral podporu v nezaměstnanosti či podporu při rekvalifikaci. Pokud by doba do vzniku nároku na invalidní důchod, která není kryta pojištěním, byla kratší jednoho roku, vznikl by žalobci nárok na výpočet procentní výměry tzv. ochranným způsobem ve smyslu ustanovení § 42 odst. 3 ZDP. Žalovaná však provedla výpočet procentní výměry podle ustanovení § 41 odst. 2 písm. c) ZDP, tedy podle obecného ustanovení pro výpočet procentní výměry u invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně.

30. Krajský soud při posouzení věci vycházel z právní úpravy ve znění rozhodném k datu vzniku nároku na invalidní důchod, podle níž postupovala též žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí. Podle ustanovení § 42 odst. 1 věty první ZDP platí, že *„Na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně má nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40). Podle ustanovení § 42 odst. 2 ZDP platí, že „výše procentní výměry invalidního důchodu osoby uvedené v odstavci 1 činí měsíčně 45 % výpočtového základu; pro účely stanovení výpočtového základu se za osobní vyměřovací základ považuje všeobecný vyměřovací základ, který o dva roky předchází roku přiznání invalidního důchodu, vynásobený přepočítacím koeficientem (§ 17 odst. 4) pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu. Pro vyšší základní výměry tohoto důchodu platí § 41 odst. 1 obdobně.“*
31. Podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP platí, že *„osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky - krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné.“*
32. Klíčovým se v předmětné věci jeví výklad ustanovení § 42 odst. 3 ZDP, podle něhož platí, že *„Procentní výměra invalidního důchodu náleží pojištěnci mladšímu 28 let, který splnil podmínky nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, **nejméně ve vyšší stanovené podle odstavce 2**, na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně **nejméně ve vyšší poloviny částky stanovené podle odstavce 2** a na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně **nejméně ve vyšší třetiny částky stanovené podle odstavce 2**, je-li invalidní důchod přiznáván před 18. rokem věku nebo je-li období od 18 let věku do*

*vzniku nároku na invalidní důchod kryto dobou pojištění nebo **doba, která není kryta dobou pojištění, je kratší jednoho roku; přitom se pro tyto účely za dobu pojištění považuje i doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice po ukončení povinné školní docházky do dosažení věku 18 let a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia, doba, po kterou byl pojištěnec veden v evidenci krajské pobočky Úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, a náhradní doba pojištění, i když doba pojištění netrvala ani jeden rok.***

33. K výkladu tohoto ustanovení krajský soud především uvádí, že tento způsob výpočtu procentní výměry je chápán jako tzv. zvláštní nejnižší procentní výměra invalidního důchodu u tzv. invalidů z mládí. Jak uvádí V. Voříšek k legislativní genezi tohoto ustanovení, „zákon č. 134/1997 Sb. zde provedl pouze nezbytná dílčí zpřesnění. Zákon č. 306/2008 Sb. i zde provedl nezbytné legislativně technické změny, které byly upřesněny zákonem č. 220/2011 Sb. Zákon č. 73/2011 Sb. provedl legislativně technickou změnu vyplývající ze zřízení Úřadu práce ČR“ (viz k tomu Voříšek, V. Zákon o důchodovém pojištění. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2012).
34. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne ze dne 29. 4. 2009, čj. 4 Ads 70/2008-34, přístupný na www.nssoud.cz), představuje vykládané ustanovení pro pojištěnce, který splňuje podmínky vymezené v tomto ustanovení záruku, že „i za situace, kdy neměl v rozhodné době výdělků, vyměří se mu invalidní důchod v mimořádné minimální výši. Procentní výměra invalidního důchodu činí ve smyslu § 42 odst. 2 uvedeného zákona 45 % z výpočtového základu, stanoveného způsobem v tomto ustanovení uvedeným.“
35. Krajský soud má za to, že smyslem a účelem předmětného ustanovení je garantovat mimořádnou minimální výši procentní výměry invalidního důchodu těm invalidům z mládí, kteří buď neměli žádné výdělků (invalidita vznikla před 18 rokem věku a důchod je přiznáván před dosažením 18 let), a dále těm invalidům, kteří po dosažení 18 let věku do vzniku nároku na invalidní důchod určitou dobu pojištění získali, ale tato doba pojištění je kratší jednoho roku. Mechanismus mimořádného zvýšení procentní výměry invalidního důchodu svým způsobem systematicky navazuje na ustanovení § 40 odst. 2 ZDP týkající se zvláštního nakládání s dobami pro účely splnění podmínek nároku na invalidní důchod.
36. Pro účely aplikace pojmů „doba pojištění“ a „náhradní doba“ je však třeba zohlednit pravidlo uvedené v § 42 odst. 3 ZDP v části za středníkem, podle něhož se za dobu pojištění považuje mj. také doba, po kterou byl pojištěnec veden v evidenci krajské pobočky Úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, a náhradní doba pojištění, i když doba pojištění netrvala ani jeden rok.
37. Je zřejmé, že zákon zde užívá mechanismu právní fikce (srov. dikci „považuje se“) pro odlišné (autonomní) zakotvení významu doby studia, jakož i doby vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. Právní fikce zde neumožňuje, aby aplikační orgán volil, zda vyloží pojem „doba pojištění“ v tam zakotveném speciálním významu, anebo zda ho užije ve významu, jaký mu přisuzuje zákon obecně ve standardních případech jeho užití (§ 11 a § 13 odst. 1 ZDP). Doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání tedy v podmínkách citovaného na základě jazykového, logického i

teleologického výkladu znamená pro účely citovaného ustanovení dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání bez toho, aniž by bylo třeba splnit podmínku trvání této doby alespoň jeden rok, a bez toho, aniž by bylo třeba splnit případné další podmínky stanovené ZDP. Obdobný názor zaujal již v minulosti v některých kauzách též veřejný ochránce práv (viz kupř. šetření vedené 6310/2015/VOP/DŘ, přístupné na www.ochrance.cz).

38. Krajský soud zejména odmítá tvrzení žalované uplatněné až ve vyjádření k žalobě (tzn. nikoliv v napadeném rozhodnutí), že vzhledem ke znění ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP nelze považovat dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání za dobu pojištění, neboť by mu musela být vyplácena po celou dobu podpora v nezaměstnanosti či podpora při rekvalifikaci. Tento závěr však zcela odporuje zásadám autonomního výkladu, který citované ustanovení § 42 odst. 3 ZDP přímo předpokládá. Ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP ve spojení s ustanovením § 12 odst. 1 ZDP zakládá kvalifikaci doby vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání jako náhradní doby pojištění, a pouze pro toto vymezení hraje roli uplatnění podmínky poskytování podpory v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci, a také trvání delší než jeden rok. Podle niterného přesvědčení krajského soudu toto ustanovení nelze subsidiárně uplatnit při výkladu speciálního pravidla obsaženého v citovaném ustanovení § 42 odst. 3 ZDP, které pracuje s dobou vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání bez jakýchkoliv dalších podmínek a přisuzuje jí na základě fikce status doby pojištění. Tomuto závěru pak nasvědčuje i to, že v ustanovení § 42 odst. 3 ZDP chybí jakýkoliv odkaz na ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP.
39. Pokud tedy žalovaná měla zodpovědět otázku, zda v případě žalobce doby nekryté pojištěním ve smyslu § 42 odst. 3 ZDP jsou či nejsou delší jednoho roku, aby mohla následně uzavřít, zda žalobci měl být invalidní důchod vyměřen na základě aplikace tzv. mimořádné nejnižší procentní výměry, musela hodnotit jeho získané doby vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání jako doby pojištění bez ohledu na to, zda byla či nebyla žalobcem pobírána podpora v nezaměstnanosti či podpora při rekvalifikaci.
40. Vzhledem k tomu, že tak neučinila, je napadené rozhodnutí zatížené nezákonností spočívající v nesprávném výkladu hmotněprávního pravidla upravujícího výpočet výše invalidního důchodu žalobce (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

41. Krajský soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve světle žalobních námitek dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí nezákonností (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).
42. V navazujícím řízení bude povinností žalované vycházet z právního názoru krajského soudu obsaženého v tomto rozsudku, tedy pokračovat v řízení o námitkách žalobce a znovu prozkoumat, zda žalobce při dodržení tohoto právního názoru krajského soudu splňuje podmínky pro výpočet invalidního důchodu tzv. ochranným způsobem, tedy užitím zvláštní nejnižší procentní výměry ve smyslu § 42 odst. 3 ZDP.

43. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, kterému však žádné náklady v souvislosti s předmětným řízením nevznikly, resp. žádné náklady neúčtoval. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto rozhodnutí. Žalovaná byla ve věci neúspěšná, protože nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5. února 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.